

ad actum etiam, n̄ efficiendo aliquem alium actum nisi ipsas o
ctorem.

Quarta.

Art. Primus.

Art. Maior cognoscitur prius tempore,
quā cō.

Quia Arist. dicit. Maior cognoscitur prius tempore, quā cō.
Sicut in u. sūl. u. cō. inq. inq. q. hoc u. dicit. dicit
q. r. soluat. quod attinet ad Maior. Notandum ē unā rē duo-
bus modis pot. dici prior tempore, quā alia. i. qn̄ prius in-
cepit ē; ita tñ ut iam n̄ existat, qn̄ alia aduenit. Sicut
Adamus dicitur prior tempore Salomone. Et qn̄ prius incepit,
ita n̄ ut adhuc duret, qn̄ alia aduenit. Sicut Plato dicitur
prior tempore Arte.

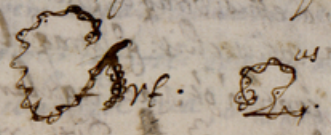
Dico q. i. Maior regulariter loquendo, n̄ p̄t ēē prior
tempore i. mō. quā cō. Et quia effis in actu, requirit cō
in actu. sū cō ē effis; utraq. ē premissa regulariter loque-
do ē cō effis ipsius cō. q. utraq. dicit existere, qn̄ ipso
cō productis. et certis n̄ p̄t Maior regulariter loquendo ēē
prior tempore ē mō. quā cō. Dicitur regulariter loquendo

quia

quia, ut a 2. dicitur; p[er] aliquo[rum] producti[um] etc; quin actu existant
premissa, in quo casu maior erit prior tempore e[st] m[en]s, qua[m] etc;
id t[ame]n minus frequent[er] contingit.

Quaestio 2. Maior Regularit[er] loquendo e[st] prior tem-
pore 2. m[en]s, qua[m] etc. Si quia illud e[st] prius tempore 2. m[en]s
quam a h[uius]modi, quod ita incipit prius, ut adhuc p[ro]seueret, q[uo]n-
iam aliud aduenit: s[ed] Maior Regularit[er] loquendo, ita incipit prius
qua[m] etc; ut adhuc p[ro]seueret, q[uo]n[iam] etc producti[um]; q[uo]d regularit[er] loque-
do, e[st] prior tempore 2. m[en]s, qua[m] etc.

Responsum. Minor p[er] se e[st] prior tempore, qua[m] etc, e[st] Maior
p[er] se cognosci s[ed] cum ipsa etc. q[uo]d n[on] bene Arist. dicit abso-
lute Mai. e[st] priorem etc. p[er] Arist. quia si quis collocet
Minorem in E[st] etc. et Maiorem in E[st]; Tunc Minor erit prius
tempore, qua[m] etc, e[st] Mai. erit s[ed] cum illa: q[uo]d etc. Et
ad Mai. illa e[st] uera n[on] seruata natura ordinis; e[st] e[st] fal-
sam, seruato n[on] ordine, s[ed] in qua[m] semp[er] Mai. dicit poni E[st] etc.
e[st] Min. in 2. Deinde e[st] Min. e[st] N. coniect. Si e[st] quia
Arist. loquutus fuit de eo, quod plerumq[ue] e[st] s[ed] n[on] ordinem
contingit: n[on] e[st] de eo, quod raro, e[st] praeter n[on] ordinem acci-
dere p[er] se.

Et sic Promissarii debeant
 existere, quod producti est.

Est in hac re duplex sententia. 1^a affirmativa, et potest esse
 vera, cuius sententia potest esse illud quod paulo ante usi sumus,
 quia effectus in actu, requirit causam in actu: sed est effectus
 promissarius; quod quod est in actu; et quod producti, requirit causam
 in actu: requirit nec ut promissa existant. Confir. quod
 est scientifica de inferri, ut patet: sed non potest inferri ut
 patet, nisi promissa actu existant: quod illa deinde nec existe-
 re quod inferri est. Et. Minus, quia est non inferri ut patet, nisi
 quod medium est recte applicatum: sed medium non est recte ap-
 plicatum, nisi in promissis actu existentibus: quod est non potest infer-
 ri ut patet, nisi promissa actu existant. 2°: si promissa non
 deirent necesse existere, quod est producti, et eo ceteris, quia illarum
 influxus effectivus suppleri potest per actum memoratiuum: sed
 hoc est falsum. quod ceteris: patet. Minus quia iam suppletur alterius
 defectus, vel est connate in structum illius, vel est aequae, vel magis
 nobilis (alioquin non potest illius virtutem continere, et
 continere nec supplere): sed actus commemoratiuus, neque est con-
 nate in structum illius promissarum, neque est magis, aut aequae
 nobilis: quod ceteris. 3° est somp. est noticia discursiva: sed
 ad noticiam discursivam nobis requiritur alia animi iudicatio:

Recordatio promissarum n̄ sufficit ad inferendam etem.
q̄ contra, quia recordatio promissarum ē simplex apprehensio:
q̄ n̄ pot̄ care etem discursiva.

¶ S̄na, quā sequimur, pp̄ Cursū, ē negatiua,
doatq; n̄ ē ordinatiua, ut promissae continuēt, existant, q̄
q̄ eto inferri; s̄t aliq̄ sufficere recordationem ipsarū
promissarū: i. actū, quo illius recordat̄ se aliq̄ habuisse
se illas promissas, iudicasseque illas, ut ueras. p̄ntum dis-
sumit̄ ab eo perentia, quia aliq̄ et perimur nos assenti-
ri alicui eto: pp̄ promissas male ante iudicatas, quas t̄-
tunc n̄ repetimus: q̄ signū ē, quod illarū recordatio suffi-
ciat ad assentiendū eto; et contra n̄ ēoio nec̄ ut promissae
existant. q̄ eto inferri.

¶ Ad i. argū pro s̄na; dist. Min. asserendo eto
ē epp̄ promissarū: q̄ promissas ē eā nec̄ eto regit̄.
loquendo: n̄ ē semp̄ neriā. Deinde ē dist. cois, as-
serendo eto q̄ ē in actu, regere aliquid eam in actu,
i. uel promissas, uel illarū recordatiōem; n̄ ē regere
nec̄ ipsas promissas; haec n̄ suppleri possunt p̄ illarū
recordationē. Ad conp̄. D. S. Min. asserendo eto
n̄ posse inferri ut fr̄e, ni promissae actu existant, aut

in se, aut in sui recordatione: n̄ tñ requiri nec ut in se
 ipsi ex istant. Ad illius probationem sub die, mediu^s
 n̄ eē recte applicatū, ni in pr̄missis actu ex istentibus in
 se, aut in sua memoria: eē tñ recte applicatū in memo-
 ria ipsarū pr̄missarū, in qua ipsū mediu^m relucet, tñ
 recte applicatū, & iudicatū in pr̄missis pr̄cedentibus.

¶ Ad 2^{am} q^uo^{ndam} Min. Ad illius probationē q^uo^{ndam} Min.
 Quis e quia ille actus memoratiuus pr̄missarū e connate,
 & aut quasi connate illarū insturū, et uirtus, datū a nā
 ad supplendū illarū concursū effectiuū q^uo^{ndam} elcem; unō eē
 ad supplendum concursū formalem et transeu^{er}uū, comū.
 quo sub ipsis pr̄missis pr̄tabat, nempe proponendo mediu^m, quod
 e cā p̄ter specificans elcem. Ad 2^{am} dist. s̄m̄ aserēdo ad
 notā h̄s arū n̄ r̄o regi alia autem iudicat, q^uo^{ndam} eē stat i se, l. i
 sui record: n̄ il q^uo^{ndam} n̄ r̄o eē stat in se ipsa, & q^uo^{ndam} illa recordatō eē p̄
 si p̄ter apprehens: e tñ actus iudicat q^uo^{ndam} repr̄at pr̄missa, ut iā antea
 iudicatas.

¶ H̄s pr̄missa n̄ eē s̄b pr̄missis,
 sufficiant ad elcem elicendā.

¶ Rogab. & sicut suffic recordatō pr̄missarū ipsis n̄ eē t̄bus ad re-
 petendā elcem; sufficiant eē h̄s ipsarū pr̄missarū ad eandem

elcem.

et non repellenda? et non dubitanda? quia id hinc, q. facultate volu-
 tatem ad amandum finem, inseruit et ad eligenda media ut in
 illi actus, nempe amor finis, & electio mediae. Snt diversa spei:
 q. snt eodem hinc, q. facultate vult ad agendum promissis, der-
 uent et ad eligenda media, q. snt eto ut diversa spei a promissis.
 & confir. q. virtus actiua alicuius ca, si illius to re legit. p. p. duce-
 re eodem effis. Lut p. in calore p. ducto ab igne. & in semine
 deciso a viuente: sed hinc p. missar. Snt virtus actiua. Naturae:
 q. si p. missa poterat p. ducere etoem. et ipsar. hinc illa p. ducere
 poterunt.

Nichilominus B. neg. n. sufficere: hinc p. missar. ut eto,
 n. cor. hinc p. missis, nec in se, nec in sui record. repetari. Fictu
 e, q. si illi hinc sufficerent, sequeret. illa etoem in ee discur.
 sed n. p. duceret. Ab aliqua cognit. anie: sed ipse e. d. dari
 notiam discur. q. n. ee. ab alia anie p. te, uel uirt. iudi-
 catione: q. impossibile e, ut hinc p. missar. sufficiant eto. ad ro
 dubitandi. e. Mai; & Min. n. contra. Maior ro e, q. actus ama-
 di finis, & eligendi media, q. snt diversa spei, tendunt in insua eto,
 q. idem motiu. & q. idem ob. p. te, nempe eand. bonit. finis;
 & ideo illi actus possunt p. duci ab eodem hu. At u. actus promis-
 sar. & eto. ita snt diversa spei, ut n. heant idem ob. p. te,
 & eandem roem motiu. & ideo n. possunt ab eodem hu. p. duci.

Na³

Nam rō potius assentiendi p̄missis e' ipsarū veritas intrinseca
 & independens: rō autē assentiendi etōe partim quidem e' ea-
 dem veritas s̄ p̄m alia intrinseca ipsi etōi: ut patet dicit. Nec
 unus o' idem hīs n' p̄ produere veritas eisdem sp̄i dicitur in se,
 si tendant in sua obta p' dīvas rōes potes, Nam alioquinia
 foret es tra suū obad.

Ad conp̄ dicit. Mai. asserendo illa e' veram, si vivit,
 activa aliquid eā p̄ conatū imine productiva eōdem effiū,
 quos producit ipsa eā, ut se res hīs in ex p̄o calorīs, & seminis: e'
 vō falsa, si illa virtus activa nō sit conatū imine productiva e-
 orundem effiū, quos eā producit, ut contingit in hūbus p̄missis
 quō sunt conatū imine p̄ductivi etōis, s̄ t̄m mēo, v. meatib;
 p̄missis acti etōibus. Atv. ret Curt. eā hęc rōtio videt
 solidior

Idem Min. cognoscatur sūt cū etōe.

Idem e' hęc hō cognoscitur sūt, atq' cognosci in eōdem instanti.
 Quis q' p̄. posita Mai. i' illū, & accēse Min. productivi nēo
 in eōdem instanti etō. Notandū q' e' q' quest. procedere de
 Min. sūtū dōstruū: Nam s̄ t̄m probili, certū e', n' oq'us e'
 ut Min. cognoscatur sūt cū etōe, quia veritas etōis probilis n'
 apparet intui tam manifeste ut illū cognoscatur ad sibi assenti-

endu³

152
assentiendū. proindeq; q̄ intus posita Mai, & Min; suspen-
dere, & n̄ elidere actu dicit. Notandū ē quod procedere,
q̄ in intus dandi oīa requisita, & n̄ dandi aliquid impedi-
merat, a quo intus combecit, ne assentiatur dicit; q̄ q̄ positis
Sic hæc eto. positis oībus requisitis, et sublatis impedi-
mentis, Min. nec cognoscit sūl cu' eto. Et, quia posita cō-
nati integra, & n̄ impedita. Sciam n̄rio seq̄ eto. effectus:
Sic intus posita Mai; & Min; sublatisq; impedimentis, cō-
natis integra, & n̄ impedita rii eto. q̄ ijs positis n̄rio in
eodem instanti cognoscit eto. comp̄ quia ita sc̄ h̄c intus
ad etoem posita posita Mai; & Min. dicitur, sc̄ h̄c sc̄ h̄c
uoluntas ad mediū uniuū, posita effectui uolitione finis:
Sic uoluntas, posita effectui uolitione finis, n̄rio uult c̄ me-
aū uniuū in eodem instanti: q̄ sibi intus posita Mai;
& Min. n̄rio assentiatur dicit in eodem instanti.

Arḡ in uia etæ.

Primo: ad noster intus sit finita, limitata q̄ uirtutis, dicit
h̄re certū numerū cognitionū, ultra quas tendere n̄ pot̄:
pingamus igit̄ c̄ casum hendi sūl quinq; cognitiones. Tunc
sic arguo: Si intus h̄at tres cognitiones de aliquo obiectis &

Deinde

deinde apponat Mai. & Min. alicuius dicit, n̄ poterit in eodem
instanti assentiri etibi. q̄ sub aliquo n̄ cognoscit̄ sicut fuit
casus etoe. contra e bona. sicut p̄t. ut supponimus, in tunc in
eo casu n̄ e' cogno recipiendi aliam cognitionem de vero, cu'
ca' h̄at suas quinq̄. Sicut e' dicit. cons, asserendo illud e'
indiv^{isibile} positio impedimentis, ut in proposito casu contingit:
n̄ aut sublati impedimentis, in quo sic procedit n̄ro eto, ut
dicimus.

2°. Et contingere, ut q̄ aliquis assentiri etibi Mai. &
Min; h̄at in eodem instanti actus erroris contrarius etibi
inferenda, q̄ tunc n̄ debet sicut sub ead. etoe. Et cont. quia
duo iudicia s' b'ria n̄ possunt e' sub in eodem actu, nec
ingratius remissis: sicut ille actus erroris, e' eto inferenda sicut
duo iudicia contraria, ut supponimus: q̄ n̄ possunt e' sub: q̄
tunc n̄ dabit̄ Min sicut cum etoe. Sicut concedo tunc si
loquamur de e' vice, qua aliquis ^{cognoscit̄} dicitur. Deinde sequi
aliquid contra n̄ram dicitur, q̄ procedit sublati impedime-
tis. At in eo casu dabit̄ impedimentum, ne producat̄ eto.
in illo instanti; nempe actus erroris, q̄ n̄ compatit̄ sicut etoe
inferendam. Si aut̄ ipse q̄ in eo casu producat̄ eto. Sicut
producent̄ dam̄ im̄ie post illud instans: quia ille actus
erroris (et uti q̄missari. & medij penetrati in illo instanti)
desinet e' in eodem instanti intrinsecē; & tunc im̄ie post
producat̄ eto. ac proinde utamur e' actus erroris, orit̄ ult.
n̄ e' etois

Notandum 2° duobus modis posse unam potestatem necessitari ad faciendum aliquem actum: uno modo quoad spiritum; altero quoad os exercitum. Tunc datur necessitas quoad spiritum, quia potestatem necessitati est aliquod obiectum, ut si electura sit et illud actum, potest electura huius spiritus: non est contrarium, videlicet assensum, & non dissensum; voluntatem, & nolitionem. Tunc datur necessitas quoad os exercitum, quia potestatem non aliter actum est tale obiectum, et se habet visus ad eliciendam visionem colorati sufficienti propositi; & voluntas beatorum ad eliciendum actum amoris Dei clare visum.

Notandum 3°: duobus modis potestatem unam potestatem impediri, ne positum requisitis eliciat aliquem actum. uno modo directe per suspensionem concursus physici naturae ad talem actum, aut est per suspensionem, aut applicatorem concursus moralis: imperij imperando. s. tali potestatem, ne eliciat talem actum. Altero modo indirecte, & applicando. s. ipsam potestatem ad alia obiecta, ita ut potestatem non possit attendere, aut elicere actum, quod dicitur elicere, quo modo voluntas potest impedire intellectum, ut statim dicitur.

His positum

Sic prima est: Intellectus positum praemissis demonstratis necessitati quoad spiritum ad assentendum est, ita ut a voluntate, nec directe, nec indirecte in oppositum trahi potest. pro toto quoad spiritum, quia tunc aliqua potestatem necessitati quoad

spiritum

68
spem, quod ita necessitati est aliquod obiectum, ut si electura
sit actus, potest eliceret huius spei; non est alterius: sed intellectus pro-
positis praemissis demonstratis ita necessitati ad eorum, ut si
electurus sit actus et alius obiectum potest elicere, assensum, et
non dissentium: quod positis praemissis necessitati quoad spem ad
assentiendum est: *Ad Min.* quia intellectus non potest dissentiri mani-
feste veritati: sed positis praemissis demonstratis, est apparet
evidentis clara: quod *Utr.*

Q. 2. Congr. quae ut scilicet uoluntas ad bonum, ita intellectus ad
verum: sed uoluntas necessitati quoad spem ad amandum
bonum clare propositum, quatenus bonum est: quod est intellectus neces-
sitati quoad spem ad assentiendum uero clare cognoscit;
et contra, si uoluntas non potest nolle bonum, nec intellectus non
potest dissentiri uero, ac adeo nec est, positis praemissis.

Q. 3. bonum est pars estis, quia uoluntas non est magis
potens et actus aliam uoluntatem: quae circa uerum: sed ipsa quod
necessitati quoad spem, nec dissentit, nec indiget esse, potest eli-
cere actus oppositum: quod nec est poterit trahere illud ad elici-
endum actum oppositum, quod necessitati quoad spem, quod
positis praemissis demonstratis necessitati ad assentiendum est.

Q. 4. Intellectus positis praemissis demonstratis

necessitatē quoad executivū, ad assentandū cōtr; ne
 p̄t a uoluntate directe impediri, q̄is possit indirecte. Hoc
 cōtr; habet tres p̄s; quarū 1^a sic ostēdit; quia p̄a natus n̄
 impedita necessitatē quoad exēcutivū h̄c suū obiectum
 sufficientē propositū. s̄c̄ intus ē p̄a natus n̄ impedita,
 & cōtr; positis p̄missis dōstruūis ē obediētius sufficienter
 propositū: q̄o intus necessitatē quoad exēcutivū ad il-
 li assentandū.

Confr. quia ita se h̄t intus ad cōtr; positū p̄-
 missis, sicut uoluntas ad mediū univē, posita p̄o effi-
 caci uolitione finis: s̄c̄ uoluntas posita efficiaci uolitione
 finis, necessitatē quoad exēcutivū ad uolendū mediū uni-
 uē: q̄o intus s̄c̄. v̄o.

¶ Deinde 2^a pars / quod s. uoluntas n̄ possit impedire
 intus directe ne assentandū cōtr;. 1. quia uel impediret
 illud phisicē subrahendo concursū ad talem assensū
 producendū; uel moralit̄, imperando directe, necessitatē: *ne assentat.*
 s̄c̄ neutro mō p̄t directe impedire: q̄o t̄t. p̄t. quia imprimis
 n̄ p̄t d̄ct phisicē impedire. cū n̄ uoluntas n̄ cūrrat phisicē
 ad operationes intus, & aliam p̄a n̄, ut alibi dicit; n̄
 h̄t concursū, quem possit subrahere: q̄o t̄t. Deinde nec
 moralit̄; quia p̄a natus proposito suo ob̄, n̄ obedit uoluntati

189
directe imperant, ut n̄ ferat̄ in illud: s̄d in illis positis
premissis & poa n̄tis & et̄em: q̄ q̄ voluntas directe illi
imperet, ne videat̄ obiecta colorata sufficiens pro posit̄,
n̄ desinet̄ in illud videre; & voluntas frustra in eo
imperio laborabit.

¶ Deniq̄ & pars et̄is, quod s̄ voluntas possit impe-
dire intell̄ indirecte ne assentiat̄ et̄i; q̄ tunc aliq̄ poa
impedit̄ indirecte, ne eliciat̄ aliquē actū, q̄n̄ illi po-
nunt̄ aliqua impedimenta: s̄d voluntas p̄ ponere hu-
iusmodi impedimenta intell̄i, ne assentiat̄ et̄i: q̄
tunc illū impedit̄ indirecte. ¶ Non quia voluntas
p̄ ariet̄ applicare intell̄ ad alia obiecta, ita ut iā n̄ possit
ulterius aliter actū et̄is: ut si intell̄ ē capax h̄ndi s̄nt
p̄sinḡ cognitiones; p̄ voluntas prius tempore illud appli-
care ad tres cognitiones, & tunc imperare, ut eliciat̄
Maorem, & Non aliuus et̄is: in quo euentu intell̄
impedit̄, & n̄ poterit elicere ulterius aliquem actū;
& voluntas p̄ ponere impedimenta intell̄i; et eorū illud
impedire indirecte, ne assentiat̄ et̄i.

Arḡ. s̄tra 2. p̄im 2. et̄is.

Quis t̄i: non minus subiacet intell̄ imperio voluntatis

quæ p^o motiva: s^c voluntas p^t directe impedire p^o
 motuam, imperando illi, ut positis oibus requisitis n^o pro-
 deat in actus; v.g. ne moueat manū: q^o sibi poterit impe-
 rare intell^u, ut positis p^omissis ne assentiat^r et^o, et con^t
 illud directe impediet morat^r. Confr. quia intell^u e^t p^o
 sp^oialis, & radicata cu^m uolunt^e in eadem anima: q^o dⁱ
 recte dⁱ subiacere imperio uoluntatis. De ad ang^o
 q^o Mai. Et r^o e^t, quia in p^oas nates h^ois, dan^o aliq^o
 & obediunt uolunt^e disposit^e, & ad nu^oat. Et se h^o
 p^o motiva: alia aut^e n^o ad nu^oat, s^c p^olytr^e obediūt.
 v. q^o ipsari^o obiectu^o illas n^o necessitat^e ad elucendu^o
 actum, ut se h^o intell^u, qui cu^m posit^e p^omissis necessi-
 tet^e ad et^o, n^o p^t dⁱ uolunt^e q^o imperu^o cohiberi. Ad
 confr. q^o con^t, & dⁱ inst^o in intell^u agente, qui
 q^o sit sp^oialis, & radicatus in p^o, n^o ideo in uolunt^e
 obedi^t directe in productione sp^orum intelligib^ol^o.

2°: Intell^u ex se e^t p^o indiens ad probendum as-
 sensum, & dissim^o ob^o: q^o n^o ita necessitat^e posit^e p^o-
 missis, ut n^o p^oit directe impediri a uolunt^e. p^o s^o
 quia si n^o e^t indiens, s^c o^o de^otrius, n^o indigeret h^o
 ad agendu^o p^omissis p^ois, aut et^o dⁱ s^o p^ois: s^c hoc e^t
 falsu^o, ut suo t^o dⁱ s^o p^ois: q^o etc. Confr. quia intell^u e^t
 indiens, ad assentendu^o, aut dissentendu^o et^o p^ossibile.

positas pmissis: qd et erit incliuens ad assentiendum
 et sic scientia positis pmissis
 De ad argu' siis e' uerū, si procedat de obtu' n' euidentis
 cogniti: si u' falsi si procedat de obtu' cogniti, qualis e'
 et sic scientia positis pmissis: Ad probationem autē,
 et sic intell' n' e' simpl' indiuens, sed tm' in quid n'
 obtu' clare cogniti: inelvia aut' in quid' n' tollit quomi-
 nas ipso ipse dicit simpl' iudicatus detrahit neces-
 sitatis: ad tale obtu' clare cogniti, cui n' pot' illi
 assentiri: sufficit tm' talis n' dicit in quid' ut intell'
 indigeat hū ad delectabili' assentiendu'. quia adhuc
 in ipso obtu' clare cogniti n' tendit, qd simpl' ag-
 prehensionem, sed p' actu' iudicatiu', q' quā si reflexu',
 ac p' rōm motiua, ut ead' diximus q' e' a. 4. Ad cori-
 n. contra, q' diuisa rāo e', quia ueritas et sic probabilis
 n' e' oio euidentis & manifesta: ideo que n' necessitat intell'
 ad assenti' quo ad exercitiu', quod tm' a te contingit in et sic
 scientia positis pmissis

clare

¶ ut se hū uolūtas ad bonū, ita intell' ad uerū:
 Sed nullu' claru' bonū in hac uita, quod necessitat
 uolūtas e' tm' q' ad exercitiu', ut coit' Theol. dicit.

q^o est non dabit aliquod uerū in hac uita, quod necessi-
 ter intell^o quoad essentia^m, & conti^o poteri impediri a uo-
 lunt^e ditate, ne assentiatur dicitur. By. dist. Mai. ita
 asserendu^m ita se habere uoluntatem ad bonū, sicut intell^o
 ad uerū, in aliq^o. (vg. sicut bonū^m est obtū uoluntatis,
 sic et uerū^m est obtū uoluntatis): n^o est in o^mib^{us}. Deinde
 est Min^o & d^o contiam. tri^o est, quia uoluntas est p^ou-
 forū lib^o, & ideo magis domina sui actus, quā intell^o,
 qui est p^ou intrinsece natus, & n^o lib^o. Accedit, quia si argū^o
 aliquid ualere, probaret est ocula^m n^o necessitari in hac
 uita, quo ad essentia^m ab aliquo colorat. quod t^o n^o
 firm^o accidit.

Art Quint^{us}.

Quid possimus unico actu assentiri
 toti dicitioi.

Duplex est in hac re s^ona. Prima affirmatiua, qua
 asserit n^o posse nati uno t^o actu assentiri p^ou^m toti dicitioi
 tanquā ob^o | quod, induendo p^o illud ad a^o quate^m tota^m
 dicitioem, nempe p^o p^omissas ut ueras, & dicitioem ut u^o.

et sic bene abata est illis, in adaequate à singulis
illis p[er]is. sed haec s[er]mo n[on] placet, illam q[ue] appellat
Cursus temerariam, et insolentem, cuius finta in-
ferius soluenti.

≠ non posse

¶ 1^a q[ue] s[er]mo, quod sequimur. e[st] negatiua, assertiua
n[on] n[on] n[on] unico actu toti d[omi]ni p[er]it, et ta[men] quod d[omi]ni
quod assenti. Dicit n[on] n[on] quid fortasse diuinius
dari talis actus e[st] s[er]mo in quo n[on] fuerit inuenta
peculiaris repugnantia. Finitur q[ue] n[on] s[er]mo ap[er]tior,
e[st], quia ille actus excedit natem capacitatem luminis
n[on] in illis: q[ue] saltem n[on] n[on] p[er]t[inet] à nobis cl[ar]i. n[on] n[on]
p[er]t[inet] quia noster in illis (ut e[st] p[er]icia uidi constare) n[on]
h[ab]et lumen sufficiens ut in eo actu p[er]it iudicare
plures p[ro]p[ri]as habentes plures copulas uerbales,
et facientes diuersos sensus: sed in d[omi]ni d[omi]ni
plures p[ro]p[ri]as habentes plures copulas uerbales, et facientes
suis ualde diuersos: q[ue] in illis h[ab]et lumen sufficiens, ut
illas oes n[on] n[on] unico actu iudicaret possit; et cont[ra] nec
toti d[omi]ni unico actu p[er]it assenti.

¶ Deinde à posteriori, quia si ille actus e[st]

possibilis